

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ท่านอาจารย์กับกลุ่มชาวต่างชาติ
บนเรือนำเที่ยวเจ้าพระยา
๑๙ มกราคม ๒๕๕๖

โดย

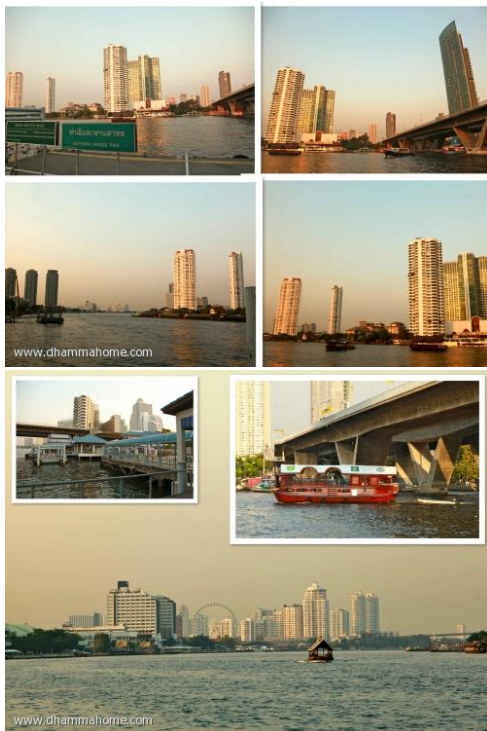
วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ท่านอาจารย์กับกลุ่มชาวต่างชาติ
บนเรือนำเที่ยวเจ้าพระยา
๑๙ มกราคม ๒๕๕๖

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

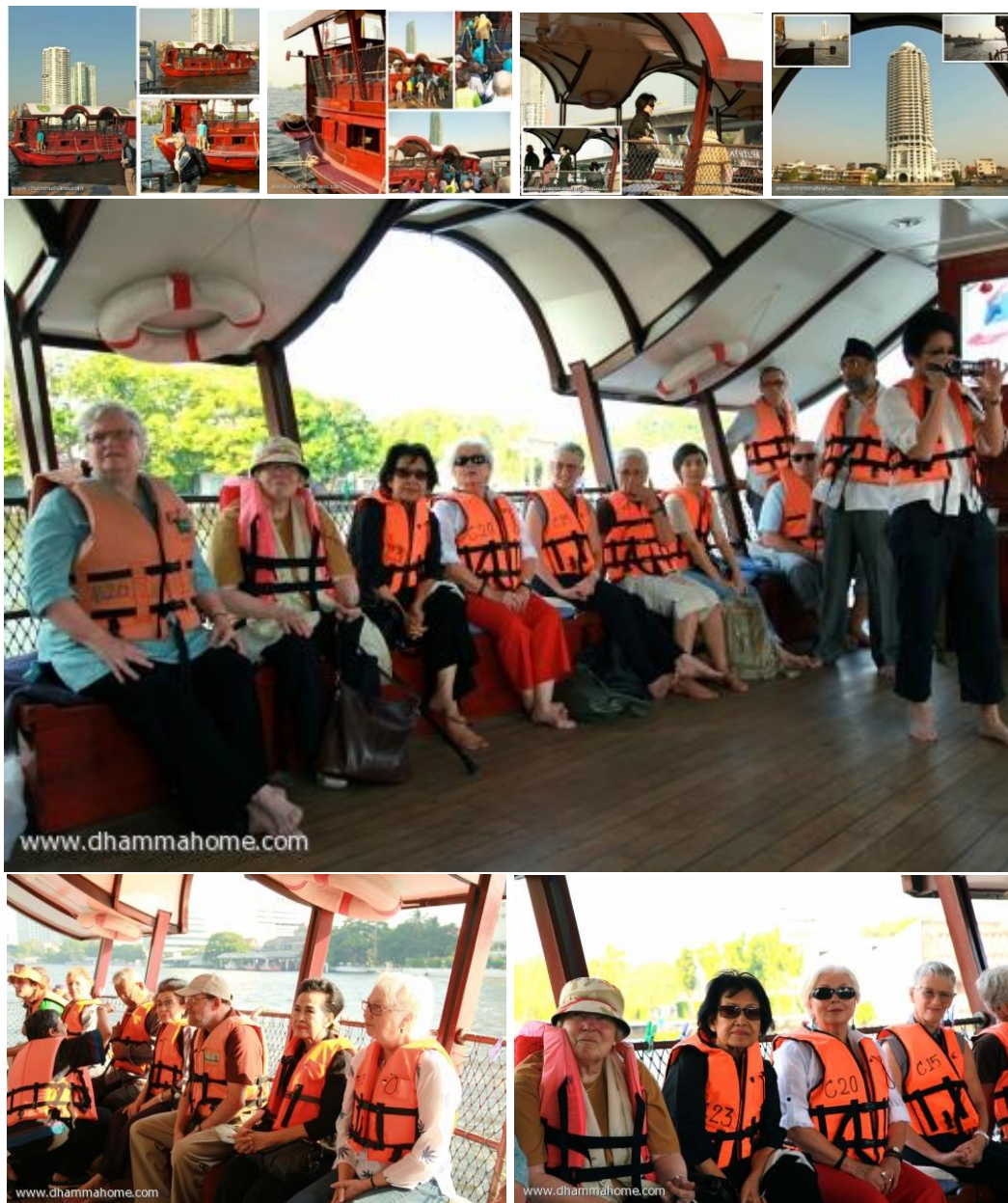

วันเสาร์ ที่ ๑๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ และกลุ่มศึกษาธรรม ชาวต่างชาติ (Dhamma Study Group) ได้รับเชิญจากคุณหทัยทิพย์ เทวกุล และคุณสุชาดา สุทธิสารวรรณกร เพื่อพากลุ่มชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาสนทนาธรรมกับท่านอาจารย์ ไปล่องเรือชมลำน้ำเจ้าพระยา จากท่าสะพานสาทร ไปยังเกาะเกร็ดจังหวัด นนทบุรี

ข้าพเจ้าเคยล่องเรือแบบเดียวกันเพื่อชมลำน้ำเจ้าพระยา เมื่อหลายปีก่อนแต่เป็นในตอนค่ำ ครึ่งนี้เป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ชมสองฝั่งลำน้ำเจ้าพระยาในตอนกลางวัน และครั้งนี้พิเศษสุดเพราะได้เดินทางไปกับท่านอาจารย์และกลุ่มสนทนาธรรม DSG ซึ่งข้าพเจ้าคิด(เอาเอง) ว่าชาวต่างชาติที่มาจะตื่นตื่นที่จะชื่นชมทัศนียภาพสองฝั่งน้ำที่สวยงาม และมีประวัติศาสตร์ยาวนานของไทย แต่กลับไม่เป็นเช่นนั้น ชาวต่างชาติทุกๆ ท่านที่ไปแทบจะไม่สนใจบรรยากาศโดยรอบสักเท่าใดเลย

เมื่อขึ้นบนเรือโดยพร้อมกันแล้ว น้องๆ ที่เป็นมัคคุเทศก์ประจำเรือ ซึ่งเป็นหนุ่มไทยหนึ่งและสาวฝรั่งอีกหนึ่ง ทั้งคู่น่ารักและเป็นมิตรมาก น้องผู้ชายพูดภาษาอังกฤษแคล่วคล่องสำเนียงดีมาก ได้กล่าวแนะนำเรือ และอุปกรณ์ต่างๆ บนเรือ ให้ทุกคนได้ทราบ

หลังจากนั้น ทุกคนก็ลุกจากที่นั่ง ไปล้อมท่านอาจารย์ โดยที่ไม่ต้องมีการเชิญชวนเลย ในขณะที่ทุกท่านจดจ่ออยู่กับการได้ฟังพระธรรม ข้าพเจ้ากลับตื่นตื่น ที่ได้บันทึกภาพที่จะหาได้ยาก ที่เป็นประวัติศาสตร์นี้ เพราะเหตุว่า เป็น ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ท่านอาจารย์อยู่บนเรือ กลางลำน้ำเจ้าพระยา สายน้ำแห่งประวัติศาสตร์ของชาติไทย เป็นภาพที่แสดงถึงการไม่เคยหยุดเผยแพร่พระธรรม ของ ท่านอาจารย์ ไม่ว่าท่านจะอยู่ในที่แห่งหน

ตำบลใด ที่ท่านเดินทางไป จนถึงบัดนี้ก็เกือบหกสิบปีแล้วโดยมีภาพของสถานที่สำคัญๆ ริมฝั่งน้ำเจ้าพระยา เป็นฉากหลัง การเดินทางไปในทุกที่ของท่านอาจารย์ จึงมีค่าและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ทุกคน ที่สนใจในพระธรรม

"...วันคืนล่วงไป ๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่...."

ข้าพเจ้าได้ทราบในภายหลังว่า เรือลำนี้เป็นของ ม.ล.ตรีทศยุทธ เทวกุล สามีมของ คุณแต้ม ซึ่งโดยปกติจะใช้สำหรับทัศนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติที่ท่านเป็นเจ้าของอยู่ บนเรือจึงมีเสื้อชูชีพสำหรับเด็กมากมาย รวมถึงถาดหลุมสำหรับรับประทาน อาหาร และมีถังน้ำสามใบสำหรับล้างจานด้วยตนเอง หลังรับประทานอาหารเสร็จ ซึ่งก็เป็นความจริงที่ว่า พวกเราก็คือเด็กนักเรียน ที่มีท่านอาจารย์เป็นครูสอนทั้งยังได้เห็น ภาพของเด็กนักเรียนที่ดี มีความตั้งใจฟัง โดยไม่ต้องมีการบังคับตักเตือน นอกจากไม่ต้องเตือนให้ฟังแล้ว เด็กนักเรียนกลุ่มนี้ยังแทบไม่ยอมให้ท่านอาจารย์ได้พักอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นท่านจะอยู่ที่ไหน แม้เวลาท่านข้าว ลูกศิษย์ก็รุมล้อมท่านไม่ห่างเลย

ตลอดการเดินทาง ข้าพเจ้าเห็นภาพที่แสดงให้เห็นคำที่ว่า "เจียโลตลงสดับ" คำว่า "จงใส่ใจให้ดี เราจักกล่าว" คำว่า "ฟัง ด้วยดี ย่อมได้ปัญญา" หรือแม้คำว่า "มนสิการ" และ คำว่า "ขณะ อย่าได้ล่วงเลยท่านทั้งหลายไปเสีย"

อนึ่ง เมื่อเรือแล่นออกจากท่าไป
สักพัก คุณแต่มซึ่งเห็นทุกคนใส่ใจแต่
การฟังพระธรรมและการสนทนา เรียน
ถามข้อสงสัยกับท่านอาจารย์ แต่การ
สนทนาและการฟังก็เป็นไปด้วยความ
รบกวนจากเสียงดังของเรือ ที่ขับสวน
กันไปมา ทั้งเรือลาก เรือโยง เรือด่วน
เรือหางยาว เรือนำเที่ยว เครื่องเสียงที่
ท่านนำกันมา ก็เป็นเพียงขนาดเล็กมาก
ไม่สามารถแข่งกับเสียงเรือต่างๆ ได้

คุณแต้มจึงปรารภกับข้าพเจ้าถึงการที่จะได้เครื่องเสียงแบบกระเป๋าคือของมูลนิธิ ข้าพเจ้าจึงโทรศัพท์หาคุณพรชัยที่มูลนิธิ ขอความกรุณาให้ท่านช่วยจัดเตรียม และคุณแต้มก็โทรศัพท์ให้คนขับรถไปรับมาส่งให้ที่ท่าหน้าปากเกร็ด ซึ่งกับตันเรือจะนำเรือลำเล็กที่พ่วงท้ายมาด้วย ไปรับ นอกจากนั้น ข้าพเจ้ายังได้โทรศัพท์ไปรบกวนคุณโสภณ ผู้ดูแลเว็บไซต์บ้านธัมมะ เพื่อขอความช่วยเหลือจากท่านให้ส่งต่ออีเมลแผนที่จะให้คนขับรถนำของไปส่งให้ การทั้งหลายเหล่านี้ก็สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าจึงขอกราบอนุโมทนาในกุศลจิตและกุศลเจตนาของคุณแต้ม รวมถึงขอขอบพระคุณและขออนุโมทนาคุณพรชัยและคุณโสภณ มา ณ ที่นี้ด้วยครับ

"ปัญญา" ที่จะรู้ความจริง ไม่ง่าย (แต่) ลึกซึ้ง เพราะเหตุว่า เป็นการตรัสรู้ ของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า "เริ่มรู้จัก" พระองค์ เมื่อ "ได้ฟังพระธรรม" แต่ถ้าไม่มีการฟังพระธรรมเลย จะ "รู้จัก" พระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ พระมหากรุณาคุณของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้อย่างไร?

(สนทนาธรรม ที่ บ้านธัมพวา รีสอร์ทแอนด์สปา ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕)

ในที่สุด เราก็เดินทางมาถึงเกาะเกร็ด ซึ่งใช้เวลาในการเดินทางมาจากท่าเรือที่
 สาทรราวสามชั่วโมง เป็นสามชั่วโมงที่เบิกบานในพระธรรมของทุกๆ ท่านจริงๆ ครับ
 น้องมัคคุเทศก์แจ้งว่า จะพาทุกคนลงไปในชมบรรยากาศภายในเกาะเกร็ด และได้นัด
 ณ สถานที่ที่จะกลับขึ้นเรือ ในเวลาเที่ยงครึ่ง เพื่อรับประทานอาหารบนเรือ และล่องเรือ
 กลับท่าที่สาทร

เรือกำลังจะเทียบท่าแล้ว ท่านก็ยังไม่ปล่อยเวลาให้เสียเปล่าเลย เกาะติดท่านอาจารย์แจ คนไหนลุกออกไป ก็มีท่านใหม่เข้าประชิดท่านอาจารย์ทันที

คุณลุงส์ ผู้ใหม่ไฟแรง จากประเทศโปแลนด์ มีความรู้ธรรมชาติมากแบบน่าทึ่งทีเดียว ตามติดท่านอาจารย์อย่างใกล้ชิดไม่ยอมห่าง ไม่ว่าในที่ไหนๆ เมื่อวันก่อนที่ชาฟารีเวิลด์ ข้าพเจ้าเห็นกับตา ท่านเดินแหวกท่านอื่นๆ เข้ามาขอนั่งติดกับท่านอาจารย์ทั้งๆ ที่มีผู้นั่งอยู่ก่อน ท่านก็ขอร้องให้กระเด็นหนี ท่านอาจารย์อยู่ตรงไหน เป็นอันว่าทุกท่านไม่ต้องถามหาคุณลุงส์เลยครับ

เมื่อเดินทางมาถึงหน้าวัด คุณลูกค้าขอเข้าไปดู เนื่องจากยังไม่เคยเห็นบรรยากาศวัดไทย ท่านอาจารย์จึงพาเข้าไปดู เมื่อเดินกลับออกมา ก็เป็นดังภาพต่อไปนี้ครับ

และ ตามมาด้วยภาพนี้ ที่ทุกท่าน ปักหลักยืนสนทนารธรรมที่หน้าวัดไผ่ล้อม ไม่มีการเดินไปไหนเลย รวบรวมชั่วโมงเห็นจะได้ สมชื่อวัดไผ่ล้อม แต่เป็น ศิษย์ล้อม

ความจริงคุณลักษณะ (พันธุ์
หญิงศิริลักษณ์) เธอบอกว่า ตาม
โปรแกรมที่คิดไว้คือ จะพาไปดูบ้านที่
ทำเครื่องปั้นดินเผา แต่ภาพที่เห็น ก็
อย่างที่ทุกท่านได้เห็นนะคะ อยู่ใน
คลองของพระธรรม น่าชื่นใจที่ได้เห็น
จากนี้ไปก็เดินไปขึ้นเรือกลับ ดูภาพ
ทางที่เดินผ่านแล้วกันนะคะ

"...ความไม่รู้ ก็ทำให้พอใจ ติดข้อง ในสิ่งที่ปรากฏ ทั้งทางตาบ้าง หูบ้าง จมูกบ้าง ลิ้นบ้าง กายบ้าง ใจบ้าง เป็นอย่างนี้ไม่มีวันจบ นานแสนนานมาแล้ว ออกจากกรงของ สังสารวัฏฏ์ คือ การเกิดดับสืบท่อของธาตุรู้ ซึ่งมีปัจจัยเกิดขึ้น ไม่ได้เลย จนกว่า สามารถที่จะรู้ว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร? และจะดับสิ่งที่มี ที่กำลังปรากฏในขณะนี้ ได้อย่างไร แต่ก็เป็นสิ่งซึ่งแสนยาก ถ้าไม่มีบารมี คือ คุณความดี และความมั่นคงในการที่จะเป็นผู้ที่มีโอกาส ได้เข้าใจ สิ่งที่มีจริง..."

(สนทนาธรรม ที่ บ้านอัมพวา รีสอร์ทแอนด์สปา ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕)

ภาพระหว่างรอน้องๆ จัดเตรียมอาหารกลางวัน แม้เพียงขณะสั้นๆ นะครับ เมื่อน้องเขาจัดเสร็จ ก็มายืนรอสักพักหนึ่ง ได้จังหวะ ก็กล่าวว่า อาหารพร้อมแล้วค่ะ

เด็กนักเรียนคนดีของท่านอาจารย์ นอกจากจะตั้งใจเรียนแล้ว ยังล้างจานเก่ง ด้วยครับสมกับเป็นสมาชิกชมรมบ้านธัมมะ มศพ. ที่มีคำขวัญจากท่านอาจารย์ที่กรุณาให้มา "ทำดี และ ศึกษาพระธรรม"

หลังรับประทานอาหารเสร็จ ท่านก็สนทนาธรรมต่อ ปล่อยให้ข้าพเจ้าตื่นตาไปกับการจัดจ้องที่จะบันทึกภาพ ที่มีฉากหลังสวยงามเก็บไว้ อันที่จริงข้าพเจ้าพูดผิด ไม่มีใคร "ปล่อย" ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นไปตามการสะสมต่างหาก

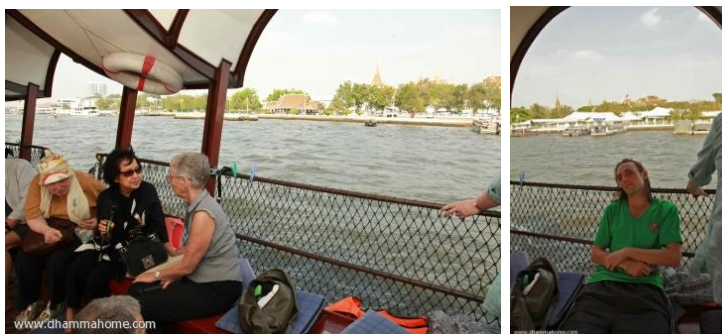
"...นี่คือ พระดำริ ของพระโพธิสัตว์ จากการที่ยังไม่ได้รู้ความจริงของสภาพ ธรรมะแต่จากการที่สภาพธรรมะปรากฏ ก็ทำให้มีการวิตก ตรึก ถึงว่า แล้ว "สิ่งนี้มี" เพราะอะไร? เกิดขึ้นได้อย่างไร? นี่ก็เป็นการค่อยๆ อบรม ความเห็นถูก ความเข้าใจ ถูก เพราะว่า เรื่องการเกิดการตาย เป็นเรื่องธรรมดา ไม่มีใครที่จะตายแล้วไม่เกิดหรือว่า เกิดมาแล้ว ที่จะไม่ตาย ไม่มีเลย แต่ว่า จากการเกิดล่องไป...ล่องไป...ที่ละขณะนี้...ได้ อะไร?...จากชีวิตที่เกิดขึ้น...นอกจากความติดข้อง...ต้องการ...และ...ไม่จบ..."

(สนทนาธรรม ที่ บ้านอัมพวา รีสอร์ทแอนด์สปา ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕)

...ขณะนี้อยู่ที่ไหน? อยู่ในมหาสมุทรของอวิชชาและความติดข้อง ล่องลอยอยู่ในทะเลของสมมติบัญญัติตลอดเวลา...

(ข้อความจากกระทู้ สนทนาธรรมกลางอ่าวฮาลอง)

นักเรียนที่เพิ่งจะ
สายตาจากท่านอาจารย์
ขอให้บันทึกภาพกับพระ
บรมมหาราชวังครับ

๗. คัททูลสูตร

...ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อริยสาวกผู้ฟังแล้ว ผู้ได้เห็นพระอริยเจ้าทั้งหลาย ฯลฯ ผู้ได้รับแนะนำในธรรมของสัตบุรุษทั้งหลาย จะไม่ตามเห็นรูปโดยเป็นอัตตา. จะไม่ตามเห็นเวทนา...สัญญา...สังขาร...จะไม่ตามเห็นวิญญาณ โดยความเป็นอัตตา ไม่ตามเห็นอัตตาว่ามีวิญญาณ ไม่ตามเห็นวิญญาณในอัตตา ไม่ตามเห็นอัตตาใน

วิญญูณ เธอจะไม่เล่นวนเวียนรูปอยู่ จะไม่เล่นวนเวียน เวทนา...สัญญา...สังขาร...
 วิญญูณอยู่ เธอเมื่อไม่วิ้งวนเวียนรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญูณ อยู่ ก็จะไม่พ้น
 จากรูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญูณ จะพ้นจากชาติ ชรา มรณะ โสกะ ปริเทวะ
 ทุกข์ โทมนัส อุปายาส เราตถาคตกล่าวว่ เขาจะพ้นไปจากทุกข์.
 จบ คัททูลสูตรที่ ๑

พระสูตรตันตปิฎก สังยุตตนิกาย ชันธวารวรรค เล่ม ๓ หน้าที่ ๓๓๙

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ทุกสิ่งได้ผ่านพ้นไป ไม่มีวันที่จะหวนกลับมาได้ดังเดิม ขณะ
 ทั้งหลายสิ้นไป หดไป ดังสายน้ำที่ไม่เคยไหลกลับ เหลือเพียงภาพ ให้ได้ระลึกถึงกุศล
 ธรรมทั้งหลายที่เกิดขึ้น เป็นไป ประโยชน์ใดที่เกิดแล้วแก่บุคคลย่อมไม่สูญไป หดไป
 แต่สะสมติดตามไปเป็นอริยทรัพย์ภายใน ที่จักเกื้อกูลแก่บุคคลผู้เดินทางท่องเที่ยวไป
 ในสังสารวัฏฏ์ยาวนาน เป็นที่พึ่งอันอุดมแก่บุคคล ตราบถึงซึ่งกาลสิ้นสุดของการ
 เดินทาง

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิต และกุศลศรัทธาของคุณ หทัยทิพย์ เทวกุล
และ คุณสุชาดา สุทธิสารวรรณกร
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

